

Тупотіна Діана Артурівна
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

Науковий керівник:
Біліченко Валерій Віталійович
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ

Кожна держава, виходячи з адміністративної території прагне забезпечити мир і спокій, права та інтереси громадян, громадський порядок і профілактику правопорушень. З цією метою створені підрозділи різного виду, в яких організована діяльність співробітників поліції, тісно взаємодіючих з громадськістю.

Взаємодія правоохоронних органів з учасниками виборчого процесу були предметом дослідження В. М. Бевзенка, Н. В. Богашевої, Ю. Б. Ключковського, І. Б. Коліушка, Р. О. Куйбіди, Р. А. Калюжного, В. С. Стефанюка, В. П. Тимошука, Ю. С. В. М. Глушкова, В. Т. Маляренка, О. Г. Кальмана, В. С. Ковалевського, П. М. Рабіновича, Н. П. Тиндик, В. А. Цупка, Е. Шмідт-Ассманна, Б. Шлоера, Р. Штрайнца та інших.

Перед призначенням поліцейських для охорони громадського порядку на виборчій дільниці з ними проводиться профілактична робота, спрямована на недопущення скоєння злочинів та інших правопорушень у період підготовки та проведення виборів. В своїй роботі поліцейські керується головними принципами - справедливість і невідворотність покарання для тих, хто порушив закон. Безпосередньо в день голосування перед відкриттям виборчих ділянок все приміщення обстежується кінологічної службою на предмет виявлення вибухових речовин і вибухових пристроїв. Управління силами і засобами в період проведення виборів здійснюється зі спеціально організованих пунктів, на яких обладнуються робочі місця для членів оперативного штабу, груп управління і організації зв'язку. Пункти управління створюються, як правило, в районі проведення масового заходу і розміщуються в місцях, придатних для оперативного керівництва. Вони обладнуються засобами зв'язку, а при необхідності кіно-, фото-, відеоапаратурою. [1]

А під час виборів навантаження на поліцію зростає в кілька разів, адже, крім захисту окружних та дільничних виборчих комісій, необхідно здійснювати підтримку численних масових заходів, щоб забезпечити безпеку державних діячів, які воліють відвідати міста та села нашої країни в період виборів. [2] І звичайно, ніхто з працівників поліції не знімає завдань щодо запобігання та протидії іншим злочинам (крім виборчих) та реагуванню на адміністрати-

вні правопорушення.

Процес голосування починається о 8 ранку та закінчується о 8 вечора. Під час голосування поліція знаходиться поза зоною голосування. Голова, заступник голови або секретар комісії можуть запросити працівників поліції до приміщення для голосування із метою відновлення громадського порядку, припинення та закріплення правопорушення на період, необхідний для таких дій.[3] Працівники поліції відповідають на факти, які є адміністративними чи злочинними.

Ще одне завдання поліції у виборчому процесі - доставити виборчі документи від округу до дільничних виборчих комісій і назад - після підрахунку голосів. Для забезпечення дотримання поліцією виборчих законів були розроблені спеціальні меморіали. Вони мають алгоритми дій правоохоронців у ситуаціях, які можуть статися на виборчих дільницях або на дорозі до них.[5] Також ці ситуації опрацьовували представники різних правоохоронних органів у рамках нещодавно проведених тактико-спеціальних навчань.

Своєрідний досвід забезпечення громадського порядку і безпеки на виборах спостерігається в Японії. Розуміючи, що одним із пріоритетних напрямків вдосконалення діяльності поліції є посилення взаємодії з громадськістю, уряд Японії здавна приділяє увагу функціонуванню в населених пунктах поліцейських «Будок» (Koban). На даний час Кобан зазвичай являє собою двоповерхове приміщення з парою кімнат (проте це число може змінюватися в широких межах), розраховану на кількох поліцейських, від 1 до 10 [4]. Зовнішній вигляд Кобань не регламентується, їх намагаються вписувати в місцевий ландшафт. У Токіо є Коба, розписані під тварин, або побудовані в національному стилі - як пагоди. Вони розташовуються «в кроковій доступності» в містах і служать для різноманітної допомоги громадянам: там можна заявити про втрату гаманця, запитати дорогу, дізнатися адресу, Поліцейські, які сидять в Кобань, доброзичливі, ввічливі, натреновані спілкуватися з дітьми і зі старими. Поліцейські, що працюють в Кобан, націлені не тільки на охорону порядку, але і на допомогу громадянам при будь-яких труднощах. Зарубіжні дослідники високо оцінюють діяльність таких пунктів і на нашу думку – це був би позитивний досвід для України.

Отже, організація охорони громадського порядку і громадської безпеки під час проведення масових заходів є головним для діяльності правоохоронних органів. Поліцейські повинні вміти користуватися певними навичками і знаннями під час охорони громадського порядку на дільницях. А також слід зазначити, що керівництво повинно подбати про своєчасну зміну тих, хто несе службу на дільницях, щоб правоохоронці більше відпочивали і їх робота була ефективнішою. А в свою чергу поліцейські мають забезпечити належну реєстрацію, реагування та розгляд заяв та повідомлень про події, пов'язані з проведенням виборів, та оперативне та якісне розкриття і розслідування цих злочинів.

1. <https://m.day.kyiv.ua/uk/news/280119-v-ukrayini-ochikuyut-ponad-850-inozemnyh-naglyadachiv-na-chas-vyboriv>

2. Лобода А. М. Щодо визначення поняття правової безпеки / А. М. Лобода // Під-

приймництво, господарство і право. – 2010. – № 2. – С. 10–12.

3. Литвиненко О. В. Спеціальні інформаційні операції / О. В. Литвиненко. – Київ : Рада національної безпеки і оборони України ; Нац. ін-т стратег. досліджень – 163 с

4. Когут Я.М. Організація системи охорони громадського порядку поліцією Європейських країн / Я.М. Когут // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ.-2016 .-Вип. 1.-С. 313.

5. Ольховський Є. Громадська безпека як умова реалізації та захисту прав і свобод людини в Україні / Є. Ольховський // Правничий часопис Донецького Національного ун-ту. – № 2 (8). – С. 10–13.

**Тущенко Анжела Дмитрівна,
Корольчук Владислава Вадимівна,
Шапошник Лідія Олександрівна**
курсанти групи ПД-642
факультету ПФППД
Науковий керівник:
Кононець Віта Петрівна,
доцент кафедри АПП та АД, ДДУВС
К.ю.н., доц.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ ГЕНДЕРНОМУ НАСИЛЬСТВУ, ЯК ЗАХІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ В СУСПІЛЬСТВІ

Щороку від насильства в Україні страждає близько 100 тис. осіб (90 відсотків з яких - жінки). Зокрема, за даними Мінсоцполітики, у 2017 році зареєстровано 96245 звернень з питань, пов'язаних з домашнім насильством, з них 85340 - від жінок, 10005 - від чоловіків, 900 - від дітей.

Гендерне насильство є однією з найгостріших соціальних проблем, від якої страждають як жінки, так і чоловіки. Найбільш вразливими є жінки та діти. До групи підвищеного ризику потрапляння в ситуацію насильства належать особи з інвалідністю, люди похилого віку, внутрішньо переміщені особи.

У 2018 році органами внутрішніх справ взято на облік з приводу вчинення домашнього насильства 66966 осіб.

Насильство негативно впливає як на фізичне, так і на психічне здоров'я постраждалих осіб і може призвести до інвалідності чи летальних випадків унаслідок отримання тяжких тілесних ушкоджень, не сумісних із життям, вчинення суїциду.

Насильство – явище, притаманне людству із початків його існування. Історичні факти свідчать, що все в цьому світі залишається стабільним, змінюються лише форми і методи.

Гендерне насильство розглядається як один з крайніх проявів гендерної дискримінації. А гендерна дискримінація зазвичай є причиною, проявом і наслідком насильства. В деяких ситуаціях ці поняття можна застосувати як тотожні.

Комплексне визначення гендерного насильства з включенням до нього